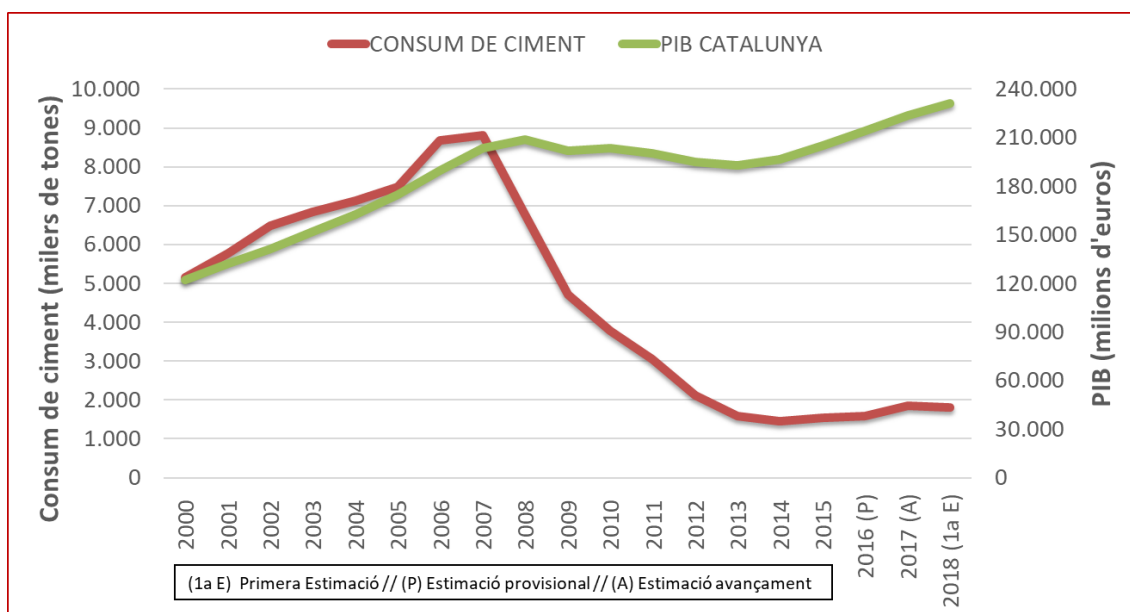

La indústria catalana del ciment s'enfronta a la nova desacceleració econòmica sense haver superat la crisi anterior

- La paràlisi de les inversions públiques genera risc d'obsolescència de les infraestructures

Barcelona, 21 d'octubre de 2019.- Les previsions macroeconòmiques que apunten a una desacceleració de l'economia nacional, després de 6 anys de creixement sostingut entorn del 3% del PIB, agafen el sector del ciment en una situació compromesa. De fet, a diferència del que ha passat amb el conjunt de la indústria, les fàbriques catalanes es mantenen encara en uns nivells d'activitat molt baixos, producte de l'anterior crisi econòmica de 2008. Es pot afirmar sense cap mena de dubte que la indústria del ciment s'ha saltat el cicle de la recuperació econòmica del darrer sexenni, i res no fa pensar que la situació pugui millorar en els propers immediats anys.

Les xifres del tancament del tercer trimestre de 2019 confirmen aquesta conjuntura. La producció de ciment, que va superar els 9,7 milions de tones al 2007, s'ha quedat en els darrers 12 mesos en només 3,1 milions (un 68% de caiguda). Per la seva banda, el consum del mercat domèstic segueix en mínims: del 8,8 milions de tones de 2007 s'ha passat als 2,1 milions actuals. Aquí, la reducció és encara més acusada, i arriba al 76%.

L'evolució de l'activitat de les fàbriques de ciment va molt lligada a les inversions de l'Administració en obres públiques. Als darrers anys, malgrat la recuperació viscuda per l'economia nacional, la licitació de noves infraestructures o els projectes de manteniment de les que ja funcionen han estat mínima. Això comporta un acusat risc d'obsolescència d'aquestes instal·lacions, que comprometen la competitivitat futura del país, la qual cosa podria afectar greument no ja a la recuperació del sector cimenter sinó al creixement del conjunt de l'economia.